

Sirpa Tirrin ajatuksia pitkän työuran varrelta

Valmistuin diakonissaksi vuonna 1982 Oulun diakoniaopistosta. Minulla oli vahva kutsumus mennä seurakuntaan työhön. Sain kutsun harjoitteluseurakuntaani Vaasaan, jossa tavoitteeni oli tehdä seurakunnasta diakoniaseurakunta. Kirkasotsaisuus laantui vuosien myötä. Sain tehdä diakonian alalla monenlaista, jopa uutta kokeilevaa yhteistyötä eri työalojen sekä kaupungissa toimivien tahojen kanssa. Pääsin uraputkeen, sillä virkani muutettiin johtavaksi viraksi ja myöhemmin diakoniajohtajan viraksi. Seurakunta oli suuri ja työryhmään kuului enimmillään jopa 15 työntekijää, diakoniaviranhaltijat, diakoniapapit ja ruokapankin työntekijä.

90-luvulla koettiin laman kauhustus, niin, että kaikki toiminnot diakoniassa piti ajatella ja järjestää uudella tavalla. Ruokapankki tuli avustustoiminnan välineeksi. Sen pankin johtajana sain olla usean vuoden ajan, sillä se ei ollutkaan niin väliaikainen kuin alun perin ajateltiin.

90-luvulla siirryttiin tietokoneaikaan. Se ei ollut aivan kivutonta ainakaan vanhemmille työntekijöille.

Vapaaehtoistoiminnan keskus, Tutun tupa, perustettiin sosiaalitoimen, TE-toimiston, Setlementin, Sosiaalipsykiatrisen yhdistyksen, Vaasan ruotsalaisen ja suomalaisen seurakunnan voimin. Se oli hieno yhteisyrittäjä, joka toimi oman aikansa.

Kun Pohjanmaalla ollaan, niin monet asiat pyritään tekemään isosti! Niin myös tehtiin Yhteisvastuuvainioita, jotka oli suunnattu perheiden tukemiseen. Varattiin oma juna, jolla vietiin perheitä Ähtärin eläinpuistoon. Se oli koko seurakunnan yhteisen ponnistuksen tulos. Yhteisvastuukeräyksen tuotto oli suuri, sillä vapaaehtoisia kerääjiä oli paljon.

Diakonia juhli vuonna 2002 molempien seurakuntien, ruotsalaisen ja suomalaisen, diakonian 100-vuotisjuhlavuotta. Juhlittiin koko vuosi isosti. Joka kuukausi oli jokin iso tapahtuma, joita oli suunnittelemassa oman työryhmät, jotka koostuivat työntekijöistä, luottamushenkilöistä ja vapaaehtoisista toimijoista. Oli konserttia, teatteria, kansainvälisen diakonian tapahtumaa ym. Siitä kaikesta saa lukea samana vuonna julkaistussa historiikista.

Henkisen huollon toiminta aloitettiin Vaasassa vuosina 2006-2007, juuri ennen Kauhajoen koulusurmia 2008. Vaasan pelastustoimi, poliisi ja sosiaalitoimi olivat hankkeet takana ja tukivat toiminnan aloittamista. Vaasan Hehu olikin auttamassa Kauhajoella koulusurmien tapahduttua. Nytemmin toiminta on laajentunut Pohjanmaan Hehuksi.

Vaasan vuosien aikana iloitsin osaavasta työntekijäjoukosta, joka oli valmis innostumaan uudesta ja kehittämään toimintaa. Yhteistyö koko seurakunnan työntekijöiden välillä oli joustavaa ja hedelmällistä. Myös kaupungissa toimivien eri tahojen kanssa tehty pitkäjänteinen yhteistyö mahdollisti luotettavan vuorovaikutuksen monien toimintojen kehittämisessä.

Työpaikan vaihdos Espoon hiippakunnan tuomiokapituliin oli tervetullut vaihdos työuralle. Kapitulin asiantuntijana sain ottaa käyttöön aikaisemmin oppimani. Johtajasta asiantuntijaksi siirtyminen oli mieluisa muutos. Olin osa asiantuntijaorganisaatiota, jossa asioita jaettiin, kehitettiin ja toteutettiin yhdessä. Työyhteisön keskinäinen kiinteytys, luottamus ja kunnioitus on ollut ihailtavaa ja kannustavaa.

Viimeisten työvuosien aikana olen saanut oppia monia uusia asioita, olla tekemässä yhdessä työtä hienojen työtovereiden kanssa. Hiippakunnan seurakuntien kirkkoherrat ja muut työntekijät ovat tulleet tutuiksi ja läheisiksi, mikä on edesauttanut yhteistyötä eri prosesseissa.

Yhteistyö muiden hiippakuntien diakonia-asiantuntijoiden kanssa on ollut tärkeää, samoin kuin yhteydenpito kirkkohallituksen kanssa. Korona-aika vahvisti yhteistyötä ja toi esiin yhteydenpidon tärkeyden.

Johtavat diakoniaviranhaltijat ja pienten seurakuntien diakoniatyöntekijät ovat olleet työssäni avainhenkilöitä. Heiltä olen saanut tietoa diakonian tilanteesta eri puolilla hiippakuntaa. Toivottavasti olen puolestani voinut tukea heitä heidän työssään.

Iloitsen Henkisen huollon kehittymisestä hiippakuntamme alueella. Hehu-verkosto alkaa kattaa koko hiippakunnan alueen. Valtakunnallinen yhteydenpito on tuonut Hehu-toimintaan tarvittavaa yhteistoimintaa.

Suuresti iloitsen Namibia-yhteistyöstä ja sen kehittymisestä. Hiippakuntamme ystävyshiippakunnasta, Namibian läntinen hiippakunta, lähtenyt OpenLine Counselling, Palveleva puhelin, on levinnyt koko Namibian alueelle. Espoon, Helsingin ja Tampereen hiippakunnat ovat tukemassa tätä toimintaa, joka on historiallista Afrikan mantereella. OLC on ensimmäinen kirkon auttava puhelin Afrikassa.

Iloitsen monista muistakin tapahtumista, tilanteista ja kohtaamisista näiden kymmenen vuoden aikana, jotka olen Espoon kapitulissa saanut tehdä työtä.

Kiitollisuus on päällimmäinen tunne, kun ajattelen menneitä vuosia. Olen saanut tehdä työtä, jota rakastan, jonka olen kokenut mielekkääksi ja josta olen saanut ammentaa itselleni paljon hyviä ja kantavia asioita.

Kiitollisin mielin toivotan kaikille elämään ja työhön siunausta sekä hyvää joulun aikaa.